

derfor, at man ganske rolig kan blive staaende ved de 12 Ore, saaledes som der var foreslaaet i det Forslag, der indkom hertil ifjor. Jeg skal derfor anbefale at vedtage det af mig stillede Endringsforslag.

Udler: Jeg skal strax tillade mig at udtale, at jeg i en vis Henseende i det Mindste parlamentarisk staar i en yderst ubehagelig Position. Det er ikke lykkes mig i Udvalget at faae mine aerede Kolleger paa min Side, og det er heller ikke lykkes mig at faae den høitærede Finantsminister paa min Side, skjøndt jeg er ham i høi Grad taknemlig for den velvillige Opmærksomhed, han har skjænket Forslag, der ere stillede af et enkelt Medlem. Naar jeg altsaa har megen liden Chance for at kunne udrette Noget ved mine Forslag, og jeg dog har stillet dem, haaber jeg, at det vil være Thinget et Bevis for, hvor rigtige jeg anser dem, og jeg skal personlig ganske rolig finde mig i, hvad Skjæbne de maatte faae; men jeg har paa ingen Maade villet lade Loven gaa her fra Thinget uden at give den Belysning, jeg tror at kunne give, og som jeg ganske sikkert tror ved en senere Behandling af Sukkertoldlove nok skal faae sin Betydning, selv om den ikke vil faae det i nærværende Dieblit, hvorom jeg dog ingenlunde tvivler fuldstændig. Jeg skal først tillade mig et Par Ord lige overfor den aerede Ordfører. Jeg er ganske enig i, at de Reformer, som Loven foreslaar paa 2 Punkter, baade ere vigtige og temmelig rigtige, som de ere foreslaaede. Den aerede Ordfører mener, at man da ikke bør gjøre disse Reformers Skjæbne afhængig af, at man vil have noget Mere med. Jeg vil dertil bemærke, at denne Indvending kunde have større Betydning, end den har i dette Tilfælde, naar der foreslaa noget ganske Nyt fra min Side; men jeg er i den Henseende meget heldig stillet, idet de Forslag, jeg stiller, ere vel prøvede, vel anbefalede og kunne belyses med Lal, som ikke ere grebne ud af Luften, Lal, der foreligge fra den høitærede Finantsministers Side, og om hvis Rigtighed der altsaa ikke kan strides. Jeg vil senere i mit Foredrag komme til at anføre ogsaa andre Lal, hvis Rigtighed jeg haaber skal staa til Kroende, men udenfor denne personlige Tiltro, som jeg her forlanger, veed i det Mindste den aerede Finantsminister ligesom Udvalgets Medlemmer, at disse Lal ingenlunde ere hentede fra Folk, der staa paa samme Side som jeg, men derimod fra Folk, der have størst Interesse af, at mine Forslag falde. At disse Lal ere rigtige, tror jeg i det Mindste de aerede Herrers fuldstændig ville kunne erindre efter de meget paalidelige Dokumenter, jeg i saa Henseende har fremlagt. Med Hensyn til det andet Punkt, den aerede Ordfører omtalte, nemlig Tharaen, da er det meget langt fra min Mening, at jeg ønsker, at Tharaen skulde være ensartet. Hvad jeg ved 1ste Behand-

ling bemærkede, var, at naar man i Retfærdighedens Interesse satte en forskjellig Thara, saa undrede det mig, at man ikke gik noget videre i Retfærdighedens Interesse, da denne Thara vilde frembyde sine Vanskeligheder. Den aerede Ordfører har bemærket, at den nuværende Toldlovs § 39 giver et Middel mod Misbrug, men dette Middel er, som han selv antydede, ingenlunde fuldstændigt, det var det i det Mindste ikke for mig tidligere. Der staar, et Toldvesenet kan forlange Undersøgelse, naar det enten vil undersøge Varerne selv, eller finder Tharaen usædvanlig; men hvor den altsaa ikke er det, og den dog maasse gav Importørerne for meget, troede jeg ikke, at der i § 39 var noget Middel mod Misbrug. Jeg tillod mig at stille Endringsforslag i den Henseende, men Finantsministeren erklærede, at mit Forslag ikke var nødvendigt, og at det af mig tilsigtede Maal kunde naas ved Toldlovens § 39; dermed var jeg fuldstændig beroliget. For dog at lade dette Spørgsmaal om Tharaen mellem de enkelte Sukkere, navnlig Muskovados og Fariner, blive noget belyst, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger, skjøndt jeg senere skal komme tilbage dertil; men jeg griber Leiligheden af den aerede Ordførers Foredrag til strax her at berøre dette Punkt. Der er nemlig gjort den Anskuelse gjældende, at det var vanskeligt at kjende Muskovados-Sukker, og derfor burde man have en ensartet Thara. Det er ganske vist, at det for Enkelte kan være overordentlig ønskeligt, og jeg skal ogsaa strax antyde, hvilken behagelig Forskjel det vilde være for den indirekte Sukkerhandel. Jeg har ladet mig give 80 Fakturaer fra En af dem, der er mest interesseret i at faae en ensartet Thara for Muskovados og Fariner; det er jo altid behageligst at hente sine Argumenter fra Modstanderne. Jeg har regnet disse 80 Fakturaer aldeles nøie igjennem, og der er Tharaen paa Fariner 10,34 pCt. Jeg har faaet andre Fakturaer over Fariner, som ere affattede i Oktober, November og December 1875, altsaa i en meget nærliggende Tid, hvor Tharaen var 9,44 pCt., medens Tharaen paa St. Croix, ligeledes ubregnet efter paalidelige Oplysninger, varierer mellem 12½ og 13 pCt. Jeg er overbevist om, at der er i det Mindste eet Medlem her tilstede, som kjender Forholdene og vil sige, at det er fuldstændig rigtigt. Det vilde altsaa være overordentlig behageligt for Importørerne af Fariner eller for den indirekte Sukkerhandel, naar man vilde gaa ind paa det, som Finantsministeren saa stærkt udtaler sig imod, at give visse Folk en Bemyttelse, der er unaturlig lige overfor de bestaaende Forhold, saa at de altsaa ligesom kunde faae 2,65 pCt. af Tolden foræret i Sammenligning med Andre. Jeg skal kun oplyse, at man ved at stille Tharaen ens, hvad Lovforslaget ikke gjør, men som der har været Tale om, vilde give den indirekte Sukkerhandel en Præmie af 2,65 pCt. i